



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum sit habitus? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

tum quod assumitur, ut prophetia argumentum.
Ad secundum dicendum, quod Apostolus loquitur
quorum ad prophetiam enuntiationem.

Ad tertium dicendum, quod illi qui dicuntur pro-
phetæ insani, & stulti, non sunt veri prophetæ, sed fal-
si de quibus dicitur Hier. 23. Nolite audire verba pro-
phetarum, qui prophetant vobis, & decipiunt vos. Vi-
sionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini. Et
Ezech. 12. Hæc dicit Dominus de prophetis insipien-
tibus, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident.

Ad quartum dicendum, quod in propheta requi-
ritur quod intentio mentis eleuetur ad percipiendam
diuinam. Vnde dicitur Eze. 2. Fili hominis, sta super pe-
des tuos, & loquar tecum. Hæc autem eleuatio inten-
tionis fit Spiritu sancto mouente. Vnde ibidem sub-
ditur, Et ingressus est in me spiritus, & statuit me su-
per pedes meos. Postquam autem intentio mentis ele-
uata est ad superna, percipit diuinam. Vnde subditur
ibidem, Et audiui loquentem ad me. Sic igitur ad
prophetiam requiritur inspiratio quantum ad mentis
eleuationem: secundum illud Iob 32 Inspiratio Om-
nipotentis dat intelligentiam: reuelatio autem quan-
tum ad ipsam perceptionem diuinorum, in quo perfici-
tur prophetia, Et per ipsam remouetur obscuritatis
& ignorantie velamen: secundum illud Iob 12. Qui
reuelat profunda de tenebris.

ARTIC. II.

Utrum prophetia sit habitus?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod pro-
phetia sit habitus. Quia ut dicitur * in 2. Ethic.
Tria sunt in anima, potentia, passio, & habitus. Sed
prophetia non est potentia: quia sic inesset omnibus
hominibus quibus potentia animæ sunt communes.
Similiter etiam non est passio: quia passiones perti-
nent ad vim appetitiuam, ut supra * habitum est. Pro-
phetia autem pertinet principaliter ad cognitionem,
sicut dictum est. Ergo prophetia est habitus.

¶ 2. Præter. Omnis perfectio animæ quæ nõ semper
est

813
1.2.9.68.
a.3. ad 3
3. 3. 10.
6. 154. fi.
et ver. 9.
12. ar. 1.
per 10. &
a. 13. ad
3. & po.
9.6. a.4.
fi. et quo-
li 12. ar.
27. ad 2.
* 6.5.2.5
1.2.9.22.
ar. 2.
ar. præter.

est in actu, est habitus. Sed prophetia est quedam animæ perfectio, non autem semper est in actu: alioquin non diceretur dormiens propheta. Ergo videtur quod prophetia sit habitus.

¶ 3 Præterea, Prophetia computatur inter gratias gratis datas. Sed gratia est habituale quoddam in anima, ut supra habitum * est. Ergo prophetia est habitus.

* a præc. 1. 2. q. 110 ar. 2.

SED contra, Habitus est quo quis agit cum voluerit, ut dicit Commentator in 3. de Anima. Sed alioquin non potest vti prophetia cum voluerit. Sicut patet 4. Reg. 3. de Helisæo, quem cum Iosaphat de futuris quireret, & prophetiæ spiritus ei descisset, psalterium applicari, ut prophetiæ ad hunc spiritus per eundem psalmodiæ descenderet, atque eius animum de venturis repleret: ut Gregor. dicit * super Ezech. Ergo prophetia non est habitus.

Ho. 1. inter med. & fi.

RESPONDEO dicendum, quod sicut Apol. dicit ad Eph. 5. Omne quod manifestatur, lumen est: quia videlicet, sicut manifestatio corporalis visus fit per lumen corporale, ita etiam manifestatio visus intellectualis fit per lumen intellectuale. Opus ergo ut manifestatio proportionetur lumini per se fit, sicut effectus proportionatur suæ causæ. Cum ergo prophetia pertineat ad cognitionem, quæ supra

ar. præc.

rationem existit (ut dictum est, *) cognitio est quod ad prophetiam requiritur quoddam lumen intellectuale excedens lumen naturalis rationis. In de Michæ 7. Cum sedero in tenebris, Dominus lumen meum est. Lumen autem dupliciter alicui inesse potest. Uno modo, per modum formæ permanentis: sicut lumen corporale est in Sole, & in igne. Alio modo, per modum cuiusdam passionis, siue impressionis transiens: sicut lumen est in aere. Lumen autem prophetiæ non inest intellectui prophetæ per modum formæ permanentis: aliàs oporteret quod semper prophetæ abesset facultas prophetandi: quod patet esse falsum.

Ho. 1. inter med. & fin.

Dicit enim * Greg. super Ezech. Aliquando prophetia

Spiritus
præf
agnosca
fuis dix
in amar
indica
duale in
nensis
ad cogn
lumen n
tis, præ
omnium
cipium
tionem
tur, est
videtur.
iusmodi
permane
mine tu
lumen p
dum cui
Et hoc
mea, po
dicitur
Domino
quod sic
etiam me
ctione sic
pia ar
so dicit
magistru
phetiam d
turus est
quod
super
de man
modo, no
id pri

Spiritus deest prophetis, nec semper eorum mentibus
 praesto est: quatenus cum hunc non habent, se hunc
 agnoscant ex dono habere cum habent. Vnde Heli-
 sus dixit de muliere Sunamite 4. Reg. 4. Anima eius
 in amaritudine est: & Dominus celauit à me, & non
 indicauit mihi. Et huius ratio est, quia lumen intelle-
 ctuale in aliquo existens per modum formæ perman-
 entis, & perfectæ, perficit intellectum principaliter
 ad cognoscendum principium illorum, quæ per illud
 lumen manifestantur: sicut per lumen intellectus agē-
 tis, præcipuè intellectus cognoscit prima principia
 omnium illorum quæ naturaliter cognoscuntur. Prin-
 cipium autem eorum quæ ad supernaturalem cog-
 nitionem pertinent, quæ per prophetiam manifestan-
 tur, est ipse Deus, qui per essentiam à prophetis non
 videtur. Videtur autem à beatis in patria, in quibus hu-
 iusmodi lumen inest per modum cuiusdam formæ
 permanentis, & perfectæ: secundum illud Ps. 35. In lu-
 mine tuo videbimus lumen. Relinquitur ergo quod
 lumen propheticum insit animæ prophetæ per mo-
 dum cuiusdam passionis, vel impressionis transeuntis.
 Et hoc significatur Exo. 33. Cumque transibit gloria
 mea, ponam te in foramine petræ, &c. Et 3. Reg. 19.
 dicitur ad Heliã, Egredere, & sta in monte coram
 Domino, & ecce Dominus transiit, &c. Et inde est
 quod sicut aer semper indiget noua illuminatione, ita
 etiam mens prophetæ semper indiget noua reuela-
 tione: sicut discipulus qui nondum est adeptus princi-
 pia aris, indiget vt de singulis instruat. Vnde & Isa-
 ya dicitur, Mane erigit mihi aurẽs, & audiam quasi
 magistrum. Et hoc etiam ipse modus loquendi pro-
 phetiam designat, secundum quod dicitur, quod lo-
 quutus est Dominus ad talem, vel talem prophetam:
 ut quod factum est verbum Domini, siue manus Do-
 mini super eum. Habitus autem est forma permanens.
 Et manifestum est, quod prophetia, proprie lo-
 quendo, non est habitus.
 Et primum ergo dicendum, quod illa diuisio
 Phi-

